

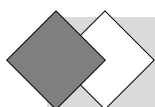
PROTIVANOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává MĚSTYS PROTIVANOV

ČÍSLO 2

ROČNÍK LXVI.

4. 10. 2024

ÚVODNÍK

Vážení občané,
máme za sebou další prázdniny, proběhla pouť, a počasí hned potom nabralo rychlého zvratu a překulilo se do ochlazení a příprav na zimu. Jsem rád, že prázdniny jsme zvládli bez větších lumpáren našich žáků, že si je všichni užili ve zdraví a vrátí se teď do školního stereotypu odpočatí a plní síly. Spousta toho, co se děje v naší obci, teprve probíhá a příliš dokončených projektů či zásadních aktivit za sebou v městysu za poslední období nemáme. V úvodníku tak zůstává hlavním tématem popřát Vám krásné podzimní období a poděkovat za spolupráci v již uplynulé části roku. Jsou tady ale přeci jen témata rezonující naší společností poslední doby obecně. Jsou povodně na velké části našeho kraje, uplynulé krajské i senátní volby, nástup nového kněze do naší farnosti a pouť. V tomto úvodníku bych tak nestandardně shrnul pár myšlenek těchto problematik postupně.

Máme za sebou po stránce počasí dobrou protivanovskou pouť, kterou u nás letos doprovázel po dopravní stránce slušný les dopravního značení. Respektuji výtky občanů ke spoustě dopravních značek, která zaplavila naše náměstí a ulice. Věřte mi, že kdyby to být ale nemuselo, neděláme to. Bohužel kompetentní lidé v dopravní obslužnosti na Olomouckém kraji odešli do penze,

nahradili je noví zaměstnanci a ti správně chápou možná úskalí moderní doby a toho, že pokud se něco udělá „jenom tak“ a pak se stane dopravní nehoda nebo úraz, je to velký problém. Bohužel tvrzení, že všichni přece vidí, že je pouť a uzpůsobí tomu svoje návyky, dnes tak nějak nefunguje. Proto dopravní podnik nalinkoval opodstatněné podmínky, za kterých je možné uzavřít naše náměstí a usměrnit dopravu autobusů. Vznikl tak i pro mě byrokratický kolotoč úkonů, výsledkem čehož byla oficiální dopravní omezení a značení dle legislativy. Děkuji Vám za pochopení a za to, že jste i tato omezení v rozumné míře respektovali a společně jsme tak omezení zdárně zvládli. Dostával jsem i spousty dotazů na téma, proč nepozveme jiný lunapark, proč neobmění kolotoče, proč jsou kolotoče tam kde jsou, proč omezují provoz na náměstíčku. Mimo to, že existuje závazná smlouva mezi městem a stávajícím lunaparkem, narážíme i na to, že naše náměstíčko není příliš rovina. S obavami jsem chvílemi pozoroval několik vrstev dřevěných podkladků několikaletých atrakcí. A to je další problém – některé atrakce nejde na takto nakloněnou rovinu umístit, některé lunaparky neumí vyřešit bezpečně ustavení na této ploše, některé atrakce mají rázy, které na takto vysokém dorovnání nemůžou bezpečně fun-

OBSAH

Úvodník	1–3
Jednání zastupitelstva	3
Výsledky voleb	3–4
Anketa Dobrovolní hasiči 2024	4–5
Obměna požární techniky obce.....	5–6
Co se událo	7
Základní škola	8
Zprávy z farnosti	8
ICT – knihovna Protivanov	9
Krátce.....	10–11
SK Protivanov	11
Ženský fotbalový klub ..	12
Obměna v týmu dorostů SK Protivanov	13
Glosa před 17. listopadem	14
Šťastná generace	15–16
Pověz mi pověst	16

govat, některé nemají zkušenosti. Roli hraje i cenová politika lunaparků. Byť se nám zdá cena za kolotoč každý rok vysoká, vězte, že v některých obcích je mnohem vyšší. Přesun atrakcí na louku, hřiště či jinam z centra vesnice je z mého pohledu naprostý přešlap vedle, byť to tak v některých obcích funguje. Za mě je situace umístění atrakcí i samotných stánků výsledkem dlouhodobého vývoje správným směrem a ve změnách teď vidím spíše potencionální riziko než přida-

nou hodnotu. A proto zde ještě pár let bude hostovat stávající rodinný lunapark. Jakmile se dostaneme ke konci platnosti smlouvy, můžeme polemizovat nad změnou či variantami, do té doby ale maximální úsilí ze strany obce bude orientováno hlavně na částečnou obměnu některých atrakcí, tak snad se to podaří. Podstatou pouti je křesťanská oslava zasvěcení místního kostela a jsem rád, že i tady má tento primární význam neustále velkou hodnotu. Moderní pouť je u spousty rodin důvodem k setkání se rodin, návštěv příbuzných a kamarádů, pohoštění a posezení a ty atrakce jsou až takový doplněk pro děti. Naše pouť nám vyšla i počasím, a to je ve výsledku hlavní.

Zásadní zlom v počasí nastal právě týden po pouti. Kritické hrozby předpovědi počasí se naplnily a jen týden po pouti velkou část území naší země zasáhly silné deště, které vyústily v rozsáhlé záplavy. I přes to, že Protivanovem zněla za ten víkend často siréna, byl jsem moc rád, že žijeme na kopečku a riziko záplav pro nás není tak zásadní. Náš katastr bouře nijak zásadně neohrozila, odmyslíme-li si dílčí zatopení několika sklepů a pády stromů spojené s několikahodinovým výpadkem elektrické energie. Bohužel takové štěstí neměly jiné oblasti v našem kraji, zejména na Jesenícku. Voda doslova spláchla několik obcí. Náš městys přistupoval k poskytnutí pomoci trochu odlišně – dary a sbírky pro postižené oblasti u nás neprobíhaly, nicméně ihned po začátku záplav jsme byli připraveni na postižená místa vyslat hasiče s potřebnou technikou na záchranné práce. Měli jsme se připojit k odřadu již v neděli odpoledne, ale situace se rychle měnila, a nakonec bylo potřeba pomocné ruce až na práce likvidační, kde 2 dny naši hasiči pomáhali a další dny se plánují. Myslím si, že v této fázi poskytnout lidskou práci a ruce navíc je efektivnější, než organizace materiálních či finančních sbírek, kterých je teď spousta. To ale neznamená, že se od problematiky distancujeme nebo nezačínáme budovat pomoc. Jsme připraveni zapojit se i do případné podpory v oblasti protizáplavových opatření, které ochrání majetek lidí dlouhodobě. Sám jsem měl možnost jeden den na místě pomáhat a míra zasažení oblasti je opravdu katastrofální. A právě tady jsem si uvědomil, jak důležité jsou hlavně mezilidské vztahy, solidarita na místě, vzájemná sousedská výpomoc. Kdo to nezažije na vlastní kůži a nevidí, ten nepochopí. Zároveň jsem si ale trochu povzdychl, jaké malichernosti a s jakou vervou řešíme někdy u nás, v porovnání s tím, jak pokorně přijímají nesnáze lidé v zasažených oblastech. Co je ale zásadní a co se může týkat i nás, je fakt, že extrémní počasí tady budou opravdu stále častější a masivnější. Hospodaření s vodou, ať je to nedostatek nebo přebytek, je téma problému k plošnému řešení. I my ovlivníme, kolik vody a jak rychle pošleme do našich potoků a dál do řek, těmi pak do míst, kde se rozléjí ze břehů a pustoší okolí. Do té rozbourané řeky

přispíváme částečně i vodou z našich střech, dlážděných parkovacích stání a silnic. Další myšlenku mám z oblasti obnovy majetku po mimořádné události. Na místě je mnoho rodin, které neměly vůbec pojištěný dům, nebo ho naopak měly podpojištěný, a teď řeší existenční problémy, nemají nic. Uvědomil jsem si tady, že nejdůležitější v životě člověka je mít domov, kde složit hlavu na noc, kde se cítit bezpečně. Jak hrozné musí psychicky být to, že Vám tento stánek jistoty nabourá taková katastrofa, je nepředstavitelné. A proto mě zaráží, že i tuto nejdražší a nevyčíslitelnou jistotu domova máme často pojištěnou „jen aby se neřeklo“ a banalizujeme možná rizika. I když se to nemusí teď přímo týkat nás, budte v těchto věcech obezřetní. Nechci vstupovat do role pojišťovacího agenta, ale výše roční pojistné platby je se skutečnou hodnotou domova zanedbatelná. Platit havarijní pojištění na lepší auto je pro nás často automatické, ale sem tam prolétnout i aktualizaci pojištění domova často zapomínáme nebo dáváme ta nejnižší plnění. Když pak přijde taková katastrofa, ať už voda, vítr nebo oheň, a nemáme na účtu najednou volně 2 miliony, je to zásadní otázka života. Nepodceňujeme problematiku a myslíme i na tuto jistotu vlastního domova. Máme konečně i po volbách. Výsledky nehodnotím, ale spíše mě mrzí hodně chabá volební účast. Jsem smutný z toho, že na sociálních sítích jsme velcí vlastenci a hrdinové, kteří přesdílí, komentují a šíří hojně různé politicko-vlastenecké názory a moudra, řeší stav silnic, školství a ostatních odvětví našich životů. A paradoxně pak, když nám demokratický nástroj dá možnost opravdu jít, vyjádřit patřičným způsobem názor a dá nám tu moc něco změnit efektivně, většina se stáhne s argumentací, že jeho hlas stejně nerozhodne. Všechno je jim najednou úplně jedno. Já toto prostě úplně nechápu. Proč se teď nefotí na sociální sítě a nesdílí výzvy k účasti ve volbách? S konstatováním, že konečně jdou zakročit a jdou se pokusit udělat změnu? Neúčast je východisko většiny společnosti, a to je smutné. Výsledky voleb tak v žádném případě nereflektují stav mínění veřejnosti, ale pouze názor necelé jedné třetiny svědomitých voličů, a to nemusí být vůbec relevantní. Když přimhouřím oko u senátních voleb, o to více mě zaráží, že se jedná opravdu o volby krajské, a kraj přímo ovlivňuje financování množství odvětví, týkající se nás všech – od veřejné autobusové dopravy, přes komunikace, pokrytí území různými službami, bezpečností politika, ochrana obyvatelstva, školství, prostě téměř všechno. Teď je to opravdu většině lidí jedno? Jsou samozřejmě situace, kdy se volič nemohl dostavit, ale to ve výsledku nedělá 60 % neaktivních voličů. Pak si můžeme další období jen planě stěžovat, jak chceme. Tak toto je jen k zamyšlení nás všech. Možná je nám to opravdu všechno jedno a politici si tak můžou dělat cokoliv.

„Máme nového kněze“. Věřím tomu, že toto téma již proběhlo celou naší obcí, stalo se

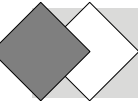
součástí mnoha debat. Byť se může zdát, že je to problém, týkající se spíše aktivních věřících než široké veřejnosti, mám názor trochu odlišný. I s ohledem na historický vývoj kněží v obci je zřejmé, že kněz je jednou z nejdůležitějších a nejváženějších osobností v obci, ať jsme či nejsme věřící. S určitou mírou přesvědčení si troufám říct, že je to zároveň i osobnost s největší schopností zásahu veřejného mínění. Jsem rád, že knězem u nás byl doposud otec Zdeněk Fučík. Přišel k nám před 16lety, do farnosti, která měla faru na spadnutí, kostel před opravami a strádala častou fluktuací kněží. Byl po celou dobu a je knězem dobrým a z mé pozice nejen člověka, který se s ním potkával při mších svatých i aktivitách farnosti více, i z aktuální pozice – starosty městyse. Děkuji za vše, co pro nás udělal. Nejen pro lidi, ale i pro samotnou obec a farnost působil pozitivně, ve světě nás kladně prezentoval a mnoho pro nás i obětoval. Byla to dlouhá doba, a o to bolestivější teď jeho přesun do jiné farnosti je. I když jsme si to moc neuvědomovali a stále jsme tak nějak skrytě doufali, že tomu tak nebude, věděli jsme všichni, že církev má nastavená pravidla a kněží se ve farnostech prostě chtě nechtě střídají. Proč tomu tak je? V tomto ohledu to je logické a církev přistupuje správně. Jsou kněží různí – dobří, lepší i o něco méně lepší. Jsou kněží, kteří jsou schopní budovatelé, restaurátoři far či finanční manažeři, jsou naopak kněží, kteří na tento segment nemají vlohy. Někteří kněží dokážou více oslovit babičky a dědečky, jiní jsou oslovující pro střední věkovou skupinu. Někdo dobře působí na rodiny s dětmi, jiný kněz zase dokáže přitáhnout mládež a uchopit výuku náboženství. Nebudete tomu věřit, ale i kněží jsou jenom lidé, a i oni můžou chybovat nebo někomu svým jednáním některou skupinu upřednostňovat nebo naopak neupřednostňovat. Problém je i to, že udělá-li kněz 100 věcí dobře, nikdo si toho nevšimne a nepochválí jej. Jakmile ale 1 x udělá něco neuváženě nebo nevyjde vstříc, stokrát se mu to vrátí negativními výtkami. Takže v tomto pohledu přistupuji k biskupství jako k dobrému manažerovi v tom, že toto „tlačení“ kněží znamená, že v každém období bude ve farnosti kněz s trochu jinými kvalitami, upřednostňovat jiné skupiny či odvětví jeho služby, a farnosti dílčí i biskupství jako celek tak budou z dlouhodobého časového horizontu zdravé. Můžeme k tomu ale přistupovat i trochu „sobecky“. Nemyslet na církev jako takovou, nemyslet na ostatní farnosti a chtít, aby nám tento dobrý kněz zůstal už napořád. Proč by nám vlastně kněze měli brát, když je pro nás dobrým knězem? No jo, ale co ty farnosti, které takové štěstí nemají, kde je kněz méně dobrý? O ty nám nejde? Pokud totiž někde bude „ne tak dobrý kněz“ delší dobu, tak to tu farnost po stránce víry naprosto „zabije“, nejprve jen generačně, a pak celkově. Ano, kdyby byly kněží zastupy, můžou se ti ne až tak schopní rotovat s dalšími knězi novými, ti dobří kněží pak ne-

chat v současných farnostech. Jenže žijeme v době, kdy kněží je nedostatek. Proto jsem rád a přes to vše fandím biskupství v tomto byt' po psychické stránce tvrdému postupu, s vidinou dlouhodobé udržitelnosti víry na celém svěřeném území. Jediné, co tady mám k biskupství trochu za výtku, je to, že vůbec dopustili, abychom tady měli kněze tak dlouho a o to složitější a bolavější teď připravili podmínky pro nutnou změnu. Není na místě hledat viníka nebo obětího beránka. Jsem přesvědčen o tom, že biskupství řídí rozumní kněží a věřím tomu, že jejich rozhodnutí jsou dlouhodobě promyšlena v širších souvislostech. Připadá mi proto krátkozraké myslet si, že by jakýkoliv jedinec měl takovou moc, aby svým názorem rozpoutal posun tolika kněží. Je rozumné si uvědomit, že jsou daná pravidla a změna by stejně dřív nebo později na-

stala, a má jistě hlubší původ. Jsem rád ale za to, že našeho bývalého kněze Zdeňka Fučíka poslali do farnosti větší a pracovně náročnější. Věřím, že se bude mít dobře, ještě lépe jako u nás, a že i pro něj to bude posun z pohledu kněžského i v dalším jeho růstu. A děkuji z celého srdce za to, že nás biskupství i v této době nenechalo bez kněze, ale poslalo nám kněze jiného, v plné síle, který je schopen se o naší farnost dobře starat i nadále, otce Pavla Sobotku. Je jasné, že nejen pro věřící v naší obci to bude teď takové zvláštní období. Budeme přirozeně procházet určitou dobou porovnávání, kdy budeme hledat v čem byl bývalý kněz lepší nebo horší, v čem je naopak náš nový kněz lepší nebo horší. Jenže neexistuje lepší nebo horší komplexně, oba jsou dobrými knězi. Došlo ke stavu, který musel jednou přijít, a po všech stránkách to, co

je, je dobře. Otec Zdeněk Fučík byl dobrým knězem po 16 let u nás, byt' byl jenom člověk a někdy mohl i chybovat. Otec Pavel Sobotka je a bude dobrým knězem další období u nás, ať už bude jakkoliv dlouhé, a i on bude jen člověk, který může chybovat. A proto bych chtěl apelovat i na Vás, věřící, neaktivní věřící i nevěřící, přijmeme nového kněze s kladným a pozitivním přístupem a budme mu nápomocni ve vytvoření co nejlepších podmínek pro společné soužití. Ať jsme věřící nebo nevěřící, jsme všichni spoluobčané a žijeme spolu. Otce Pavla vítám v naší obci a přeji, aby se mu u nás dobře sloužilo a hlavně žilo po dobu, kdy bude naším dobrým knězem. Doufám, že i mu budeme schopni co nejrychleji vytvořit zázemí domova, ať už na jakkoliv dlouho.

starosta

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA ZE DNE 29.08.2024

ZASTUPITELSTVO NA SVÉM JEDNÁNÍ SCHVÁILO:

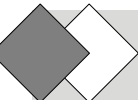
- Smlouvu č.: PR-014330092194/001-ADS o zřízení věcného břemene uzavřenou mezi Městysem Protivanov a firmou EG.D., a.s., IČ: 28085400, se sídlem Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno, týkající se stavby "Protivanov, přípojka NN, Stiller".
- Smlouvu č.: PR-014330089174/001-ADS o zřízení věcného břemene uzavřenou mezi

Městysem Protivanov a firmou EG.D., a.s., IČ: 28085400, se sídlem Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno, týkající se stavby "Protivanov, Na Sádku, DS NN, Král".

- Smlouvu o poradenské činnosti technologa odpadních vod a technické pomoci při provozování kanalizace uzavřenou mezi Městysem Protivanov a VAS Boskovice.
- Dodatek č. 3 ke smlouvě č. 47-1/21 o dílo na zajištění provozu sběrného dvora v Pro-

tivanově, týkající se možnosti uložení a likvidace odpadu kategorie asfaltové směsi. Zastupitelstvo dále projednalo stanovisko Městyse k případným námitkám Změny č.1/A Územního plánu městyse Protivanova, diskutovalo o pokračování ve vypracovávání energetické koncepce obce, projednalo návrh připravovaného parkoviště v nevyužívané části zahrady mateřské školky.

starosta

VÝSLEDEK VOLEB

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ KONANÉ 20.–21. 9. 2024 VÝSLEDKY PROTIVANOV

Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
826	246	29,78	246	244	99,19

Kandidátní listina – název strany	Platné hlasy celkem	Platné hlasy v %
ANO 2011	100	40,98
STAROSTOVÉ PRO OLOMOUCKÝ KRAJ	31	12,70
SPD, Trikolora, PRO a Svobodní	28	11,47
Občanská demokratická strana	27	11,06
Spojenci24 s vámi	27	11,06
STAČILO!	15	6,14
PŘÍSAHA občanské hnutí	7	2,86
Piráti s podporou	5	2,04
Hlas pro náš kraj,SOCDEM,SproK	2	0,81
Moravané	1	0,40
Koruna Česká (monarch. strana)	1	0,40

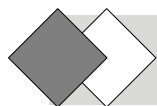

VOLBY DO SENÁTU PARLAMENTU ČR KONANÉ VE DNECH 20. 9. A 21. 9. 2024 A NÁSLEDNĚ DRUHÉ KOLO 27. 9. A 28. 9. 2024 – VÝSLEDKY PROTIVANOV

Kolo voleb	Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlas	% platných hlasů
1.	826	228	27,60	227	225	99,12
2.	827	84	10,16	84	83	98,81

Číslo	Kandidát	1. kolo voleb		2. kolo voleb	
		Platné hlas celkem	Platné hlas v %	Platné hlas celkem	Platné hlas v %
1.	Naiclerová Hana Ing. MBA	31	13,77		
2.	Dopita Pavel Ing. LL.M., MBA	22	9,77	16	19,27
3.	Jura František Mgr. MBA, LL.M.	101	44,88	67	80,72
4.	Pospíšilíková Hana Ing.	26	11,55		
5.	Burget Miroslav Mgr.	26	11,55		
6.	Sokolová Milada Ing. Bc.	19	8,44		

Zpracováno dle <https://www.volby.cz/>.

ANKETA DOBROVOLNÍ HASIČI 2024

Stejně jako v loňském roce, i letos se naše sdružení přihlásilo do Ankety Dobrovolní hasiči roku v kategorii sborů. V posledním ročníku jsme se dostali do finále, nicméně jsme obsadili bramborové 4. místo. V naší oblasti bylo ale hlasování v minulém roce velice těsné a řekneme-li, že nám vítězství uteklo o fous, tady je to tvrzení opravdu na místě. Získali jsme totiž 1401 hlasů, třetí místo mělo jen 7 hlasů více, druhé místo o 12 hlasů více, a na výhru nám chybělo pouhých 46 hlasů. Takto těsné výsledky ankety nepamatuje a paradoxní je i to, že v jiné oblasti by nám tento počet hlasů stačil na výhru s přehledem. I letos ale máme šanci a rozhodnete opět Vy a Vaše hlasy.

V loňském roce jsme se spojili s výjezdovou jednotkou a proběhla akce s názvem Den hasičů 6. okrsku. Veřejnost o tom moc neví. To proto, že akce nebyla pro veřejnost, ale pouze pro hasiče v našem okrsku. I přesto si troufáme říct, že akce byla svým způsobem ojedinělá a stojí za ocenění. Jak se říká „Pod světlem je největší tma“, to platí i u hasičů. Často samotní hasiči z mateřského sdružení vědí o jednotce ve vlastní obci mnohem méně jako hasiči v okolních obcích. I to jsme chtěli akci změnit. Navíc měla působit mezigeneračně a spojit jak zasloužilé hasiče, tak ty v plné síle ve sdružení, jednotce a zároveň i motivovat děti a mládež, případně i jednotky okolních obcí.

Obecně naše jednotka hasičů prezentuje svoji práci na výročí okolních obcí, dětských

dnech, obecních akcích a podobně. Členové sdružení se na tyto akce ale ne vždy dostanou, na domácích akcích není po prezentaci jednotky poptávka. Běžný člen sboru tak nemá moc možnost poznat, co vlastně jednotka dělá. Navíc je tady i velký mezigenerační problém. Vysloužilí hasiči dělali „hasičinu“ v době, kdy převládaly požáry a technika hašení byla i s ohledem na materiály v domácnostech jiná. Nebylo tolik dopravních nehod, hasiči neměli tolik úkolů ze segmentu práce ve výškách, poskytování 1. pomoci, technických událostí, chemických havárií. Starší hasiči prostě neznají pořádně dnešní techniku ani vybavení, povinnosti dnešních členů jednotek a těžko tak chápou to, co aktuálně aktivní členové jednotek dělají, musejí dělat a proč k tomu všemu třeba nezvládají i ostatní kulturní činnosti, které dříve běžný hasič dělal společně za jednotku i za sbor v dobách, kdy legislativně požární ochrana byla jinak. Pak vznikají takové ty neshody typu „mladí dělají machry, to my jsme to taky dělali a zvládali“, nebo naopak „staří, Vy o tom nic nevíte, dnes je to jiné“. Tento mezigenerační problém je všude, ale málo kdo ho řeší. U nás navíc vidíme i problém, že zasloužilí hasiči, kteří jsou na jednotku patřičně hrdí, už třeba více jak 20 let nedrželi žádné vybavení moderních hasičů v ruce a rádi by si to třeba i vyzkoušeli, ale není kdy a kde. A přesně to byly ty prvotní myšlenky na počátku této akce, na kterou se pak nabalila

i otázka prezentace práce jednotek u mladých hasičů a ukázka techniky i pro členy ostatních jednotek v oblasti okrsku.

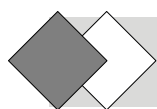
Akce se zúčastnilo více jak 50 hasičů převážně zasloužilých a starších členů sboru a i rodiče a mladí hasiči 6. okrsku (Protivanov, Malé Hradisko, Buková, Stínava). Hosté byli rozděleni do skupinek cca po 10 lidech a postupně obcházeli stanoviště, které si pro ně členové jednotky připravili s výkladem a programem, každé asi na 20 minut. Na stanovištích skupinky pak rotovali. Postupně se tak na jednom stanovišti dozvěděli o osobních ochranných pomůckách dnešních hasičů, přes klasické zásahové obleky a jejich části, ochranné oděvy proti hmyzu až po jednorázové či protichemické obleky. Vše měli možnost si vyzkoušet, mohli se ptát, zjistili, kdy se co obléká a proč. Na dalším stanovišti se dozvěděli o moderních vyprošťovacích nástrojích a vybavení k dopravním nehodám, které má jednotka k dispozici. Přes stabilizační prostředky, zvedací vaky, ruční řezací a vyprošťovací nástroje, aku nástroje či rozbrušovací pilu až po hydraulické vyprošťovací zařízení. Vrcholem tohoto stanoviště pak byla možnost vyzkoušet si vyprošťovací zařízení rozstříhnout část vraku auta. Následovalo stanoviště, věnující se cisternám a vozovému parku hasičů. Zde se mohli dozvědět, jaké jsou typy a parametry moderních cisteren, množství hasiv v nich, o systému povolávání jednotek na různé události i o moderních

komunikačních, navigačních i svolávacích prvcích jednotek. Zkusit si pak mohli i zastříkat vodou z cisterny. Poslední stanoviště se věnovalo poskytování 1. pomoci a zdravotnickému vybavení. Zde si opět mohli hosté zkusit, jak se používají fixační prostředky, vše si osahat, prohlédnout a pak jednoho dobrovolníka i zafixovat na páteřní desku a odnést. Po celou dobu bylo k dispozici zdarma dostatek nápojů a dobrot z grilu. Akce splnila účel. Všichni hosté odcházeli plni dojmů a emocí,

mnohdy překvapení tím, co vše v běžném hasičském autě je za vybavení a co vše musí dnešní hasič znát a umět používat. Prolomily se tak částečně mezigenerační neshody, a to byl hlavní účel. I proto myslíme, že akce byla svým způsobem unikátní a zaslouží si nominaci v této anketě. Pokud s námi alespoň trochu sympatizujete, dejte nám svůj drahocenný hlas v Anketě Dobrovolný hasič roku 2024 a pomozte nám prezentovat nejen nás jako sbor, ale i obec.

Jak můžete hlasovat? Buď odesláním hlasovacího formuláře na www.adhr.cz/hlasovani-sbory, nebo SMS zprávou na telefonní číslo 900 77 06 ve tvaru HASICI SSM5. Tato SMS je ale placená a to 6,- Kč. Když nás podpoříte, budeme rádi. A jen tajně doufáme, že losování nedopadne tak těsně, jako tomu bylo vloni.

*Alexandr Ptáčník,
starosta sboru*

OBMĚNA POŽÁRNÍ TECHNIKY OBCE

Letošní rok je tak trochu příznivým rokem pro požární ochranu obce. Letos v lednu jsme získali nejprve do zápůjčky a následně pak v květnu převodem z majetku Hasičského záchraného sboru Olomouckého kraje do vlastnictví Městyse velkokapacitní cisternu CAS T815. V srpnu letošního roku pak byl dodán nový dopravní automobil tranzit pro potřeby jednotky sboru dobrovolných hasičů. Mimo to Městys získal na požární ochranu různé další dotace. Každý rok pravidelně žádal (často úspěšně) o dotace ze 3 až 5 různých titulů právě na požární ochranu, nicméně dokud jsem nebyl starostou já, nikomu to nepřípadalo vůbec divné. Teď se ale může někomu zdát, že je toto odvětví více privilegiováno. Není tomu tak, určitá výhoda je samozřejmě moje znalost prostředí, procesů a orientace v segmentu, ale i tak za letošními úspěchy stojí spousta letitého úsilí s notnou dávkou náhod a hlavně štěstí. A to Vám chci teď trochu více odhalit.

V první řadě je třeba si uvědomit a zdůraznit, že jsme nejhustěji osídlená lokalita Dražanské vrchoviny v části Olomouckého kraje, která je daleko dojezdu jednotek profesionálních hasičů i záchranné služby. Existuje závazný dokument Olomouckého kraje – Plán plošného pokrytí území Olomouckého kraje jednotkami požární ochrany, který mimo jiné garantuje určitou míru ochrany dílčích území dle jeho rizikovosti. Definuje i množství hasičských jednotek, které musí být schopny do různých časů od nahlášené události dorazit na místo a poskytnout pomoc nejen při požárech, ale i ostatních událostech a v určitém předurčení či řekněme laicky „kvalifikaci“. Na většině území jsou takovým hlavním nosným a garantovaným prvkem pokrytí jednotky stanic HZS. Na území Protivanova a okolních obcí jsou tato pravidla díky dlouhému dojezdu HZS splnitelná velmi těžko, až řekněme vůbec. Naopak se tento deficit systému „snaží dohnat“ dalšími cisternami nad rámec, které nám systémem na místo předurčuje následně. Když to shrneme, tak nemáme na místě do 20 minut dostatek požadované techniky, ale do 25 minut máme naopak raději o 2 cisterny více.

V mnoha částech oblasti Dražanské vrchoviny tu hlavní jednotku v prvních 20 minutách představuje Protivanov. Paradox je, že v okolních obcích je situace trochu lepší, protože k jejich místní jednotce dorazíme v termínu my. U nás v Protivanově nám ale nemá kdo z dobrovolných jednotek v okolí v požadovaném termínu dorazit. Naši lokalitou naopak prochází relativně rušná dopravní tepna, a navíc jsme obec s velkým počtem obyvatel. I proto systém jednotky požární ochrany v Protivanově kategorizoval do nejvyšší možné úrovně dobrovolných jednotek, a to kategorie JPO 2. Jen pro zajímavost, těchto jednotek je v okrese opravdu málo, pouze 5, a v celé České republice je dokonce počet jednotek kategorií JPO 2 nižší jako počet stanic Hasičského záchraného sboru! (HZS je kategorie JPO 1, dobrovolné jednotky v okolí kategorie JPO 3 nebo JPO 5). Tím se nechci nějak chlubit, ale prostě nejsme jednotka stejná jako mají okolní obce, u nás je „hasičina“ trochu jiná a jsou na ni kladeny i vyšší nároky. Za požární ochranu v obci zodpovídá primárně obec, i proto jednotku požární ochrany plně zřizuje a organizuje obec. Díky důslednosti hlav, které systém tvořily, máme v ČR jeden z nejdokonalějších systémů požární ochrany v Evropě a my, Protivanov, jsme důležitou součástí systému pro celou Dražanskou vrchovinu. Já s trochou nadsázky tvrdím, že to, co na přelomu milénia dokonale vymýšlely a nastavovaly tehdejší odpovědné kapacity, to dneska spousta běžných lidí, a dokonce ani lidí z oboru nebo politiků, nedokáže správně pochopit. To jen pro přiblížení situace, proč by měla naše obec dbát na požární ochranu. U nás naštěstí, ať to bylo vedení obce dříve či dnes, se o to snažíme přijatelně. Proto i díky tomu, že nahoře u HZS sedí odpovědné osoby, které nemyslí jen na politiku, ale snaží se zohlednit skutečný systém, máme o něco lepší vyjednávací pozici, co se týče podpory požární ochrany.

Ale teď již k věci. Už někdy od roku 2010 se snažím získat od HZS převodem velkokapacitní cisternu. O to komplikovanější pozici jsme měli po zakoupení nové cisterny

Scania. Systém totiž nutně nepotřebuje, abychom i v naší kategorii měli 2 cisterny. Navíc jsou jednotky i podobné kategorie, které jsou na tom hůře. S nástupem mobilních telefonů a moderních systémů navíc není argumentem les v okolí. Dlouhodobě stanovisko kraje i HZS tak bylo vždy stejné – velkokapacitní cisterny vhodné k převodu již u HZS „dochází“, počítá se s nimi pro jednotky hůře vybavené. Odrážejícím faktem bylo i to, že HZS, pokud něco vyžaduje, tak ve stavu opravdu „na vyřazení“ a vyžaduje to zásadní opravy. Doporučení tak bylo – pokud chcete v Protivanově zachovat druhou cisternu, budete muset koupit nějakou použitou ze zahraničí, na to dokáže kraj přispět ale i dotačně. S obavami jsme tak odpočítávali čas a láтали opravy naší původní T148. Vodní nádrž měla záplaty, které se stále zvětšovaly, podvozek vyžadoval kompletní opravu. Postupně jsme procházeli specializované inzeráty hasičské techniky a připravovali starou taturu na vyřazení. I proto pro mě bylo velikým překvapením, když zavzvonil telefon s dotazem: „Ještě pořád chcete velkokapacitní cisternu? Máš ji kde zaparkovat? Jestli ano, v kraji bude k mání pravděpodobně jedna solidní cisterna, podej si hned žádost a máš šanci ji získat.“ Nelenil jsem, a tak jsme mohli v únoru převzít do zápůjčky, a následně i do majetku Městyse cisternu T815. Tato cisterna pak nahradila stávající T148. Zásadně to tak zvedlo připravenost a akceschopnost jednotky Protivanov. Byť je cisterna ročníkově „stará“, je to vozidlo o úroveň výše. K porovnání asi jako rozdíl mezi trabantem a favoritem. Výhoda je, že cisterna je na tom po motorické stránce po drobné opravě velice dobře, samotná nástavba s vodním systémem je cca 15 let po kompletní repasi. Na nové pneumatiky i základní opravu motoru nám navíc kraj poskytl dotaci ve výši 76 tisíc korun. Za částku necelých 100 tisíc investovaných z rozpočtu obce máme tak solidní velkokapacitní cisternu s 8 kubíky vody, která dokáže v naší jednotce sloužit dalších nejméně 10 let. Navíc se počítá, že prodejem původní T148 se určitá část financí obci

vrátí. Hodnota tohoto staronového vozidla je kolem 1,2 mil. Kč.

Potřebujeme druhou cisternu? Nutně legislativně ne. Historicky nám ale praxe ukázala, že často právě naše 2. cisterna je klíčová k zachování kontinuity dodávané hasební vody při mnoha větších požárech právě pro překonání kritické doby mezi příjezdem naší jednotky a dojezdem dalších. Navíc díky této 2. cisterně můžeme i v případě opravy, servisu, kondiční jízdy, ukázky techniky, nepřítomnosti CAS Scania atd. s klidem garantovat dostatečnou míru zajištění požární ochrany na našem území opravdu nepřetržitě. Pro naše kluky je to navíc taková jistota ve chvílích, kdy jde na místě požáru do tuhého a je potřeba mít se o co opřít. Jsme tak schopni provádět hasební práce a zároveň se doplňovat vodou a fungovat tak samostatně s až 10 kubíky vody. Tato cisterna 815 je ale zásadně jiná jako Scania a nemáme tak 2 stejná hasičská auta. Scania je univerzální prvovýjezdová cisterna a T815 je opravdu hlavně zásobárna hasební vody, a proto ani nevyjíždí vždy. Pro naše potřeby naprosto ideální kombinace.

V letošním roce obohatil vozový park i přírůstek dopravního automobilu. Starý dopravní automobil vykazoval již v roce 2022 zásadní závady – silná korozie zásadních nosných částí karoserie, uchycení náprav, brzdového systému a další. Bylo to vozidlo staré 16 let, neprošlo opakovaně technickou prohlídkou a oprava by znamenala deseti až statisícové investice s prodloužením životnosti do 5 let. Dopravní automobil patří do minimálního normativu techniky, který pro hasičské jednotky i v naší kategorii je. S hledem na to, že je to vozidlo složky IZS, pohybuje se na hraně technických možností vozidla a má nejen sloužit, ale hlavně chránit posádku, ale musí na ně být spoleh ve všech ohledech. Ještě tehdejší paní starostka Krénarová podala žádost o poskytnutí dotace na nový dopravní automobil na GR HZS. Tato dotace nám byla schválena, posílena i o dotaci Olomouckého kraje. Nicméně situace na trhu vozidel po započetí války na Ukrajině spojená s nedostatkem čipů udělala z pořízení vozidla téměř nerealizovatelný proces. V důsledku toho se podařilo teprve letos, po více jak 2 letech, do majetku zařadit nový dopravní automobil v hodnotě 1 646 834,- Kč. Je to vozidlo pro 9 osob s variabilním možným rozložením sedaček. K čemu vlastně jednotka dopravní vozidlo potřebuje? Opět se vracím k porovnání s jinými kategoriemi jednotek, kdy možná působí, že dopravní vozidla primárně slouží k dopravě dětí na soutěže požárního sportu, výlety hasičských sdružení či návštěvám oslav a schůzí. Ano, i na toto lze vozidlo využít v případě, že nebude touto činností nijak zásadně ohrožena akceschopnost jednotky. Pro potřeby požární ochrany má ale dopravní automobil úkol v zásadě jiný. Slouží k dopravě hasičů na školení a odbornou přípravu, odvozu strojní techniky na revize, kontroly

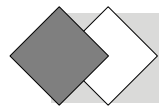
a prohlídky. Zároveň je nedílnou součástí výjezdové připravenosti. U nás je automobil využíván jako vozidlo, které dokáže přepravit další hasiče na místo potřeby, může sloužit k evakuaci dětí z okolních táborů, nouzovému zásobování potravinami a léky či obecně k úkolům na úseku ochrany obyvatelstva. Dopravní vozidlo také využíváme jako podpůrné vozidlo k dopravním nehodám. Zde dokáže poskytnout zázemí a zajistit tepelný komfort nejen účastníkům dopravní nehody, ale zároveň je sem možné umístit i zraněné osoby po vyproštění z vozidla na pátevní desce. Jsme lokalita, kde je velká zima, prší, dojezdy ostatních složek jsou dlouhé. V zimě nebo v dešti nemůžeme vyproštěnou osobu nechat 30 minut napospas povětrnostním vlivům a nacpat ji na sedačky do cisterny je hazardní. I pokud není u nehody takto potřeba, může alespoň uzavřít dopravu z druhé strany a vytvořit tak bezpečnou zónu pro zasahující hasiče. Spotřeba dopravního automobilu je velice blízká osobním vozům, takže v našem rádiu je to zvýšení nákladů na události průměrně o 50,- Kč na událost hlavně v pohonných hmotách, což je zanedbatelné a stojí to za to jezdit i tímto vozem. Vozidlo navíc funguje i na činnosti typu zajištění přistání vrtulníku LZS, kdy se počítá, že cisterna vyrazí na místo s potřebným vybavením poskytnout předlékařskou pomoc, dopravní automobil poslouží k zajištění místa přistání, případně je schopen pružně a rychle vyrazit k místu přistání jinde a převést osádku vrtulníku i s vybavením k pacientovi. V krajním případě pak i transportovat vše potřebné zpět do vrtulníku. Vozidlo tak má potenciál rozumného využití právě u nás, byť obec z vlastního rozpočtu musela uvolnit částku cca 1,1 milionu korun.

Tím se ale přesah dlouholetého snažení získávat finance na požární ochranu nekončí. V roce 2021 jsme čerpali jako jedna z mála obcí dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu prostřednictvím Místní akční skupiny MAS Moravský kras dotaci ve výši cca 420 tis. Kč na požární ochranu. Právě pro další 5leté rozvojové období jsem na začátku výkonu své funkce starosty podal při průzkumu realizačních záměrů předběžné žádosti tak, abych obsáhl alokaci pro všechna možná odvětví – jak na veřejné prostranství, tak na knihovny a rozvoj kultury, či na obnovu kulturních památek a požární ochranu. Pro aktuální období i s ohledem na to, že naše obec má historicky zkušenost s těmito typy dotací, pak byla na požární ochranu vyčleněná částka pouze pro část regionu Dražanské vrchoviny v Olomouckém kraji ve výši 1,5 milionu korun. Z alokace si plánuje cca 300 tis. ukrojit obec Rozstání, částka cca 1,2 mil. korun tam zůstává. Dotace je ve výši 95 % a je na nákup techniky pro minimalizaci dopadů změny klimatických podmínek a boj se suchem. Splňujeme podmínky pro pořízení speciálního vozidla dle normativu vybavení jednotky a pokud

dotaci nevyužijeme my, nebude schopen ji využít ani nikdo jiný. Co si představit pod pojmem speciální vozidlo 4x4? Je to čtyřkolka. Čtyřkolka ale s kabinou, typu UTV. Samotný stroj v základním provedení není tak drahý, ale existují schválené technické podmínky pro vybavení hasičů a splnění podmínek znamenají další modulární příslušenství. Stroj se pak cenově pohybuje někde právě od ceny 1,2 milionů Kč. Netvrdím, že tento stroj bezpodmínečně potřebujeme, ale tvrdím, že když už ne my, tak kdo ho potřebuje víc? Když jsme při dodávání prvotních podkladů dělali průřez událostmi za posledních 5 let a vybrali ty, kde by stroj šlo efektivně využít, dostali jsme se na celkový počet kolem 25. To je cca 20 % výjezdů naší jednotky v té době a číslo hodně blízké se počtu požárů v tom monitorovaném období. Jako starosta mám k obecnímu majetku přistupovat jako řádný hospodář. Získat za 60 tisíc ze zdrojů obecního rozpočtu majetek v hodnotě 1,2 milionů korun, to bych byl blázen to nevyužít a určitě to s péčí řádného hospodáře koresponduje. Proto jsme připraveni ještě v letošním roce podniknout potřebné procesní kroky proto, aby se tento proces čerpání dotace zdárně dokončil. Ano, budou to znamenat další náklady pro obec jako každoroční servis a pojištění. V dalších 5 letech udržitelnosti projektu to bude kolem 80 tis., ale pořád je to v porovnání s tím, jakou hodnotu získáme, výhodné. Pokud se vše vydaří a stroj se pořídí, bude využíván při lesních a polních požárech, při vyhledávání osob, rozsáhlejších technických událostech, pro zajištění zásobování, při transportu zraněných osob v terénu, lze ho využít i v zimním období. Navíc může být nasazen i při větších událostech mimo základní poplachový plán jednotky obce – jako třeba záplavy na Jesenicku, Hřensko atd. Pro míru bezpečí celé Dražanské vrchoviny to bude zajímavý posun dál. Vidím přidanou hodnotu i přímo pro obec mimo krizové řízení. Stroj může být využíván při odklizení sněhu, údržbě obecních prostor, v komunálních službách, pokud se podaří a počasí bude dovolovat, lze využít i pro údržbu lyžařských tras. Ty možnosti jsou prostě široké. Za cenu, která je v dotacích alokována, lze pořídít pouze stroj bez hasebního modulu, v případě úspěchu jsme připraveni požádat o finance na modul v dalších letech v dotačních titulech, případně potřebné finance získat i z jiných zdrojů. Informace k rozšiřování techniky požární ochrany v Protivanově teď máte dostatečné. Názor na to, zda najednou utápím více hodnot v segmentu požární ochrany nebo se snažím efektivně těžit z práce z minulých let, si udělejte sami. Až ale budete sedět někde s přáteli nebo kamarády u sklenky vína či piva a bude se řešit, že ten starosta se zbláznil a nakupuje jenom pro hasiče, tak si můžete zachovat objektivnost a třeba mě alespoň trochu obhájit.

starosta

CO SE UDÁLO

Pan starosta v sobotu 12. 7. v obřadní síni našeho městyse slavnostně přivítal těchto 6 malých občánků:

Matyáš Horák
Julie Sekaninová

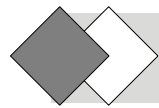
Ondřej Pospíšil
Dominik Menšík

Vojtěch Kala
Gabriela Vybíhalová

Děťátkům přejeme do života pevné zdraví, hodně radosti a spokojenosti a ať vyrůstají ve šťastné rodině obklopené vzájemnou láskou.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA PROTIVANOV

Meteorologický začátek podzimu, který se datuje každoročně k prvnímu září, je pevně spjatý se začátkem školního roku. Konec prázdnin nás rozmazloval letními teplotami a nedal nám zapomenout na krásné slunečné prázdninové dny. I první zářijový týden připomínal léto a odsunul naše myšlenky na blížící se babí léto a podzim. Věřím, že nám to všem zpříjemnilo první školní dny, které máme za sebou.

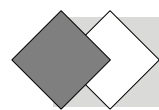
Věřím, že se všichni-učitelé, žáci i rodiče těší na nový začátek. Zvláště pak naši malí prvňáčci, kteří se se školou seznámili vůbec poprvé a pro které je to obrovský krok do neznáma. Naší snahou je naplnit jejich očekávání a co nejvíce jim zpříjemnit náročný přechod na základní školu. Přes prázdniny jsme nezapomněli a snažili jsme nejen jim, ale i ostatním žákům maximálně zpříjemnit začátek školního roku. Druhou třídu jsme vybavili novým nábytkem a došlo i na položení nových podlah na chodbě v druhém patře a právě v první a druhé třídě. Určitou změnou pro vyučující i rodiče je přechod na nový informační systém Edupage. Jsem příjemně překvapený, jak hladce vše proběhlo

a chtěl bych poděkovat rodičům za ochotu a vstřícnost, která s přechodem byla spjata. Věřím, že se tím zase posuneme o kousek dál. V průběhu několika týdnů nás čeká ještě jedna velká investice, kterou budeme realizovat díky vstřícnosti zřizovatele. Na jedné ze střech bude instalována fotovoltaická elektrárna, která by měla odlehčit energetické náročnosti školy a v budoucnu by měla také přispívat do obecní sdílené energetické sítě. Samotný chod školy by neměl být nijak omezen.

Velký tématem v loňské roce bylo posunutí začátku vyučování. Bohužel od září k žádnému posunu nedošlo, a nejen v začátku vyučování, ale i v jednání s Olomouckým krajem. Ten příběh mi připomíná boj s větrnými mlýny, jak je popisuje ve svém románu španělský spisovatel Miguel de Cervantes y Saavedra-Důmyslný rytíř don Quijote de la Mancha. Zamítavé stanovisko tentokrát opírají o vyjádření Jihomoravského kraje, který posun autobusové linky zamítlo. Z mého pohledu zcela bezdůvodně, aniž by se kdokoliv zamyslel nad možným řešením. Pro úředníky jsme asi zapomenutá obec mezi horami, kte-

rá nestojí za úsilí něco vůbec řešit. Mám pocit, že koordinátoři autobusových linek z obou krajů se jednoduše domluvili a posílají si negativní stanoviska, aby se problémem nemusel zabývat ani jeden z nich. Je velmi náročné se domluvit na čemkoliv a je zarážející, jak jeden člověk, respektive dva mohou ovlivnit, negativně ovlivnit život v obci, kterou znají pouze z mapy. 40/50 km je vzdálenost, která je tak obrovská, že nikomu na kraji nestojí za to se vůbec problémy občanů a dětí zabývat. Jsem velmi rád a děkuji za podporu starostů, kteří této problematice věnují velké úsilí a čas. Snad se situace zlepší s novým vedením krajů po volbách, i když politik se mění, ale úředník zůstává. Pravděpodobně nás čeká jednání s Jihomoravským krajem a pak uvidíme, jak velká bude vůle zabývat se problémy našich dětí. Držme si palce a zkusme doufat, že i úřednický šiml pochopí, že on je tu pro nás a ne my pro něj. Přeji Vám všem krásné podzimní dny plné slunce, zdraví a pevné nervy.

Mgr. Jaroslav Vašíček
ředitel školy

ZPRÁVY Z FARNOSTI

POVODNĚ – POMOC LIDEM V NOUZI

Česká biskupská konference reaguje na ničivé povodně, které zasáhly během posledních dnů značné území České republiky. Na webu <https://donator.cz/projekt/povodne2024> lze finančně přispět do veřejné sbírky, která bude odeslána potřebným do záplavových oblastí. Děkuje všem, kteří s velkým nasazením bojovali s vodou o záchranu lidských životů a minimalizaci škod. Přestože záběry povodní časem zmizí z obrazovek, následky zůstávají a náprava škod potrvá velmi dlouho. Prosíme tedy o solidaritu se všemi, kterým povodeň bolestným způsobem vstoupila do života. Vaši čeští a moravští biskupové.

MISIJNÍ NEDĚLE

V neděli 13. 10. budeme v našem kostele slavit Misijní neděli. Bohoslužba v tento den bude jen jedna a to v 11:00 hodin. Součástí mše svaté bude animovaný obětní průvod, ve kterém vzpomeneme na misie v různých částech světa. Po bohoslužbě se uskuteční v předsíni kostela misijní jarmark, jehož výdělek spolu se sbírkou poputuje na misijní dílo.

CÍSAŘSKÉ HODY

V neděli 20. 10. při bohoslužbě budeme děkovat Pánu Bohu za letošní úrodu. Mše svatá bude v našem kostele jen jedna a to v 9:00 hodin. Odpoledne ve 14:00 hodin pak svátostně požehnání a Te Deum a po něm na faře tradiční burčákový košť. Na tuto slavnost zveme všechny, kteří chtějí Pánu Bohu projevít vděčnost za letošní příhodné počasí, úrodu a výpěstky našich zahrad. Kostel bude po celý den slavnostně vyzdoben výpěstky. Kdo byste chtěl Vaši zeleninu či ovoce na výzdobu do kostela zapůjčit, doneste plodiny v pátek 18. 10. po mši svaté do kostela.

Farnost Protivanov
se připojuje
k 7. ročníku projektu

OČ SE JEDNÁ?

Je to sbírka dáreků pro onkologicky nemocné děti, které tráví dlouhodobě a velmi náročný pobyt v nemocnicích, na onkologických odděleních, dále v láních a léčebnách. Cílem je zpříjemnit dětem dlouhou chvíli, potěšit je, vykouzlit úsměv na dětské tváři.

JAK SE MOHU PŘIPOJIT JÁ?

Daruj věci, které mohou mít děti v nemocnicích, jako jsou např. pastelky, fixy, omalovánky, knížky, vystřihovánky, různé hračky, společenské hry, sladkosti, starší děti jistě potěší např. sluchátka, powerbanky...

Dále lze darovat sprchové gely, tělové mléko, vlněné ubrusy, zubní kartáčky a pasty...

Vždy se jedná o věci nové, ne použité!

**Dárky budeme shromažďovat do 21.10.2024
v kostele v sakristii nebo v knihovně.**

Díky za každou maličkost, kterou jistě uděláte nemocným dětem radost.

ICT – KNIHOVNA PROTIVANOV

TÝDEN KNIHOVEN

První týden v měsíci říjnu patří celostátnímu knihovnickému projektu Týden knihoven. Naše knihovna se do projektu připojuje každý rok a ani letos to není výjimka. V knihovně v týdnu od 7. 10. do 13. 10. proběhnou akce na podporu čtenářství a to zejména pro děti v MŠ a žáky nejnižších ročníků ZŠ. Dále součástí Týdne knihoven bude i drakiáda (13. 10.) a pro širokou veřejnost divadelní představení ochotníků z Velkých Opatovic – divadlo NAŽIVO (12. 10.).

DRAKIÁDA

Zveme všechny malé i velké na tradiční drakiádu, která se uskuteční v neděli 13. 10. na obvyklém místě – za ulicí Panská (za domem č. 437 směr na Bukovou). Start draků do oblohy je ve 14:00 hodin. Pro děti budou připraveny i podzimní soutěžní úkoly a zajištěn oheň na opékání párků. Těšíme se na všechny draky a dračice.

USPÁVÁNÍ BROUČKŮ

Konec října je jistě tou správnou dobou, kdy bychom měli uspat všechny broučky,

berušky, mušky a housenky, aby nám v zimním období neumrzli. Proto vyzýváme všechny děti, aby si v pátek 25. 10. vzaly svoje lampiony a svíčky všeho druhu a přišly nám s uspaním broučků pomoci. Sraz bude na Náměstí 18:15 hodin.

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ KARNEVAL

V neděli 17. listopadu v 15:00 hodin se uskuteční v místní sokolovně dětský maskarní karneval. Pro děti je připraven zábavný animační program, malování na obličeje, bohatá tombola, fotokoutek a občerstvení.

KNIŽNÍ NOVINKY U NÁS

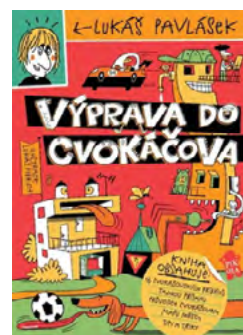
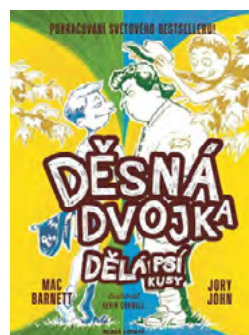
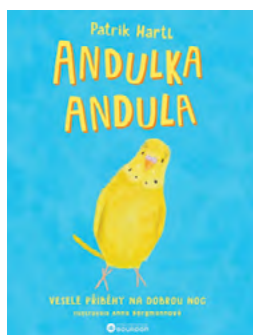
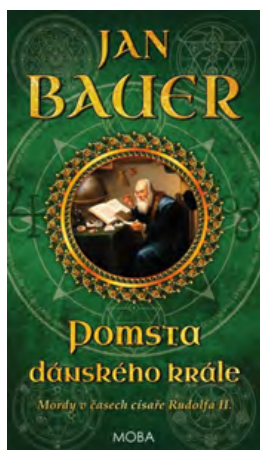
ICT – knihovna Protivanov
pořádá tvořivou dílnu pro dospělé

ARANŽMÁ ZE SUŠINY

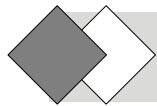
s lektorkou
Kristýnou Nečasovou
(profesionální květinářka)

- úterý 15. října 2024
- v 18:00 hodin
- na obecním úřadě

Registrace na tvořivou dílnu je do 7. října
v knihovně (tel: 725 253 021).

KRÁTCE

ZAČÍNÁME CVIČIT

Od podzimních měsíců začíná pravidelné cvičení v tělocvičně základní školy. Bude probíhat takto:

- od 7. 10. a pak každé pondělí v 19:00 hodin bude cvičení podle hudby;
- od 16. 10. a pak každou středu v 19:00 hodin bude cvičení „Aby záda nebolela“.

PUBLIKACE K 520. VÝROČÍ OBCE

V příštím roce (2025) si městyš Protivanov připomene 520. výročí od první písemné zmínky o obci (r. 1505). V souvislosti s tímto výročím plánujeme vydat publikaci o kulturním a společenském dění v obci, v organizacích, sdruženích, firmách a spolcích za posledních 20 let. Bude se jednat o krátké shrnutí událostí v tomto období formou krátkého textu doplněného o dokumentační fotografie. Chceme touto formou zachovat i demografické a hospodářské poměry v obci, a proměny v obci související s výstavbou domů a infrastruktury obce (např. zaniklé domy nebo objekty). Tímto chceme nabídnout našim spoluobčanům možnost podílet se na přípravě této publikace. Jedná se nám především o poskytnutí/zapůjčení fotografií, které by se vztahovaly k výše uvedeným tématům. Prosíme v této záležitosti kontaktovat ICT – knihovnu Protivanov nejpozději do konce roku 2024. Předem děkujeme za spolupráci.

SEBEOBRAHA PRO DĚTI V PROTIVANOVĚ KRAV MAGA SEAL SYSTEM 2024

Chcete, aby se Vaše dítě naučilo vysoce účinný systém sebeobrany? Nehleďte nic jiného, než je Sebeobrana Krav Maga Seal System v Protivanově, kde trénujeme zatím 1x týdně ve středu od 18:00 hod. v tělocvičně na základní škole. Tento oddíl je určený pro děti od 8-15 let. Se zaměřením na praktické techniky a scénáře ze skutečného života se naučíte, jak se bránit v jakékoliv situaci. Začnete svou cestu k posílení a důvěře ve svou schopnost chránit se. Naši certifikovaní instruktoři Vám pomohou dosáhnout Vašich cílů. Během školního roku se mohou děti účastnit různých seminářů, zkoušek na technické stupně, ale i turnaje. Jsme velký tým a věříme, že budeme ještě větší díky novým členům z této lokality. Oddíly sebeobrany Krav Maga jsou určené pro kluky i holky. Zásadou je, aby se každý naučil adekvátně reagovat na verbální i neverbální útok, obranu proti jednomu i více útočníkům se zbraní i beze zbraně. Neučíme, co chcete, ale to, co Vám pomůže k ochraně Vaší a Vašich blízkých. Sebeobrana Krav Maga Seal System je s prvky Karate, Jiu Jitsu, Judo, sebeobrana proti zbraním jako je nůž, pistol, ale i používání sebeobránných pomůcek. Vždy bude záležet na každém jedinci, kterou cestu si zvolí a po které půjde. Mějte cíl a po dosažení ho změňte na vyšší. Přihlášku naleznete na www.kravmagaseal.com.

Jiří Zatloukal, instruktor

Důvěra

Sebeobrana pro děti

Krav Maga Seal System

s prvky Jiu Jitsu / Karate / Judo

Obrana proti útočníkům

Respekt

Disciplína

Sebeobrana

Týmová práce

Stanovení cílů

Údery - Kopy

Bloky - Postoje

Páky- Pády

Přehazování.....

Krav Maga Kids od 8-15let

Protivanov

Školní 292- Tělocvična ZŠ

Každou středu od 18:00hod.

Obrana proti pistoli

Obrana proti noži

Obrana proti tyči

Zvýšení kondice

Modelové situace

Přihláška online - přidej se do našeho týmu i ty!

www.kravmagaseal.com

KROUŽEK GYMNASTIKA PRO ŠKOLY A ŠKOLKY SE ZAMĚŘENÍM NA ROZVOJ POHYBOVÝCH SCHOPNOSTÍ A ZDRAVÍ

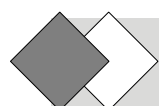
V tělocvičně místní základní školy již sedmým rokem vedu kroužek gymnastiky pro děti. Dvě skupiny dětí zde cvičí každý pátek od 14:00 hod. (starší děti) a od 15:00 hod. (mladší děti).

Děti během lekce cvičí na různých gymnastických nářadích (hrazda, kruhy, kladina, prostná, lavičky, žíněnky, ribstoly atd.) nebo s gymnastickým náčiním. Nedílnou součástí hlavní části je také určitá forma akrobacie (skoky z můstku, z trampolíny). Děti si zde zábavnou formou rozvíjí své motorické schopnosti a fyzickou zdatnost. Také při svých hodinách kladu důraz na správné držení těla a pohybové návyky.

Pokud byste měli zájem do kroužku přihlásit svoje dítě/děti, určité je to možné buď na telefonním čísle 601 320 964 nebo na emailu j.sekanina87mail.com. Letos už mám oba kroužky více méně naplněné, ale v budoucnu se určité nějaké místo najde. Více informací najdete také na www.gymnastikadoskol.eu.

V neposlední řadě bych zde rád poděkoval panu řediteli Mgr. Jaroslavu Vašíčkovi za vstřícnost a podporu, s jakou ke kroužku gymnastiky přistupuje.

Ing. Josef Sekanina, vedoucí kroužku

SK PROTIVANOV

POZVÁNKA NA PODZIMNÍ ZÁPASY NA DOMÁCÍM HŘIŠTI

MUŽI (1. B TŘÍDA SK. B - 7. LIGA)			
datum		čas	soupeř
13.10.2024	ne	15:00	Sokol Vícov
27.10.2024	ne	14:30	SK Slatinice

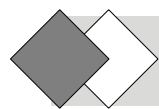
DOROST (6. LIGA)			
datum		čas	soupeř
25.09.2024	so	16:30	FSA Kras Kotvrdovice
28.09.2024	so	10:00	Černá hora
12.10.2024	so	10:00	Knínice/Žijeme Hrou B
27.10.2024	ne	10:00	Vysočany - Šošůvka/Vavřinec B
03.11.2024	ne	10:00	Vír/Štěpánov

ŽENY (MSDŽ - B)			
datum		čas	soupeř
28.09.2024	so	15:30	Kras kotvrdovice
12.10.2024	so	15:00	Březůvky
26.10.2024	so	14:30	Vyškov

MLADŠÍ ŽÁCI (PŘEBOR OFS)			
datum		čas	soupeř
22.09.2024	ne	10:00	Vrahovice
06.10.2024	ne	10:00	Mostkovice
26.10.2024	so	10:00	FC Kralice na Hané
02.11.2024	so	10:00	Klenovice na Hané

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA			
datum		čas	soupeř
28.09.2024	so	10:00	Sokol v Pivíně
			Haná Prostějov
			Nezamyslice
13.10.2024	ne	13:30	1. SK Prostějov "B"
20.10.2024	ne	10:00	Určice
			Bedihošť
			1. SK Prostějov "D"
26.10.2024	so	10:00	Kostelec na Hané

ŽENSKÝ FOTBALOVÝ KLUB SK PROTIVANOV

SK Protivanov ženy hrají Moravsko-slezskou divizi žen od roku 2020 a letos zahájily svou pátou sezónu.

Ženský fotbalový klub SK Protivanov, založený v lednu 2020, se rychle stal součástí místní sportovní komunity. Po období tréninků a intenzivní přípravy proběhlo na konci srpna 2020 stmelovací soustředění, které pomohlo hráčkám vytvořit silné vazby a týmového ducha.

První oficiální sezóna pro nás začala na podzim 2020 a družstvo se do ní zapojilo velmi úspěšně, především díky odhodlání a nasazení hráček. I přes to, že většina hráček do zápasů vstupovala jako úplní nováčky, podařilo se jim získat první body. Bohužel, první sezóna byla přerušena COVIDOVOU pandemií, a tak se děvčata musela opět soustředit pouze na tréninky a zdokonalování svých fotbalových dovedností.

Následující sezóna se nevydařila, a tým skončil na posledním místě tabulky. Přesto se

děvčata nevzdala, poctivě trénovala a účastnila se soustředění.

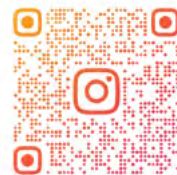
Poctivá příprava se zúročila v následující sezóně 2022, která byla daleko úspěšnější a tým obsadil nádherné 6. místo se ziskem 26 bodů. V roce 2022 se tým také poprvé zúčastnil mezinárodního turnaje v Jelně, který obohatil jejich letní přípravu.

Loňská sezóna se ukázala být ještě úspěšnější, kdy tým obsadil krásné 4. místo s 31 body. Vzhledem k tomuto pokroku si hráčky pro sezónu 2024/2025 rozhodly nastavit ještě vyšší cíle. Chtějí se umístit na prvních místech tabulky. Velkou výzvou je zapojení mladších hráček, které se k týmu přidaly během léta, a umožnit jim rozvíjet své dovednosti pod vedením zkušenějších hráček. Na zlepšení výkonnosti týmu má zásluhu především silná soudržnost hráček. Některé z nich dojíždějí i desítky kilometrů a tráví hodiny v autech, aby se dostaly na zápasy. Nejdále to mají hráčky z Hanušovic a okolí Zábřeha, pro které cesta na trénink trvá skoro dvě hodiny. Možná i proto

již sestava nefunguje pouze jako tým, ale jako jedna velká fotbalová rodina. Díky tomu se od ostatních v soutěži výrazně odlišují.

Na úspěchu týmu se výrazně podílí trenér Bronislav Ptáčník, který ženám předává své bohaté zkušenosti z fotbalu. Jeho velká trpělivost je u hráček velmi ceněna. Vést ženský fotbalový klub totiž vyžaduje značné úsilí, a práce s ženami občas přináší výzvy. Další klíčovou postavou v týmu je Štěpánka Ptáčníková, která zajišťuje vše potřebné a pro tým je ochotná udělat cokoliv. Je rovněž nutné vyzdvihnout Dášu Průchovou, jež nejenže exceluje jako zdravotnice, ale také funguje jako pravá ruka manažerky. Velké poděkování patří rovněž klubu SK Protivanov, jenž poskytuje vynikající zázemí pro přípravu a zápasy. V neposlední řadě si zaslouží uznání také fanoušci, neboť jejich podpora je motorem domácích utkání.

*Tereza Smyčková,
kapitánka*

@SKPROTIVANOVZENY

Sezóna 2020/2021

Sezóna 2021/2022

Sezóna 2022/2023

Sezóna 2023/2024

OBMĚNA V TÝMU DOROSTŮ SK PROTIVANOV

Během posledních čtyř let fungoval tým dorostů pod hlavičkou SK Protivanov-Plumlov, především z důvodu malého počtu hráčů v obou klubech. V minulé sezóně řada plumlovských hráčů přešla do další věkové kategorie a sestava byla stále častěji doplňována z týmu starších žáků. Kluci ze 7.-9. tříd získávali zkušenosti v zápasech s prakticky dospělými fotbalisty. Několik z nich je na obrázku pod tímto textem. V loňském ročníku se tým starších žáků umístil v okresním přeboru okresu Prostějov na výborném druhém místě. Před letošní sezónou se ale řada hráčů věkově posunula do kategorie dorostu. S ohledem na počty hráčů v obou věkových kategoriích se vedení klubu rozhodlo, že tým starších žáků do letošního ročníku nepřihlásí a postaví se velice mladé mužstvo dorostu. To bylo přihlášeno do okresní soutěže, ve kterém mají kluci dost prostoru na to se rozkukat, sehrát a vytvořit kvalitní tým.

Mnoho z nynějších hráčů tedy už získalo zkušenosti mezi dorostenci v minulém ročníku a věděli, do čeho jdou. Do týmu se dostalo i několik kvalitních hráčů ze sousedních klubů-prostě proto, že chtějí hrát fotbal se svými kamarády. Navíc začali znovu hrát fotbal i hráči, kteří si dali sezónu pauzu. „Klidně do svých řad přijmeme ještě někoho, kdo třeba

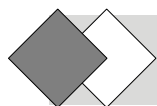
přerušil svoji sportovní ‚kariéru‘ nebo někoho, kdo chce hrát v domácím klubu a zatím hraje jinde,“ řekl nynější kapitán týmu Pavel Jonšta. Nyní je v kádru 16 hráčů, kteří chodí docela pravidelně. Trénujeme tvrdě již od přelomu července a srpna většinou na fotbalovém hřišti. V zimě počítáme s využitím umělé trávy nebo tělocvičny v místní škole. Tréninky jsou zpravidla v úterý a pátek.

Článek vznikl v době, kdy máme odehraných pět zápasů. Překvapivě tři výhry, dvě remízy a žádná prohra. Jen nesmíme usnout na vavřínech a makat dál. Ceníme si podpory publika, které hlasitě a slušně povzbuzuje. Ceníme si také pomoci všech okolo, kteří jsou vždy přítomni na zápasech a díky nim můžou kluci reprezentovat Protivanov.

Michal Brachtl, trenér dorostu

Zleva: Milda Kitner, Tom Soural, Kuba Žáček, Pavel Jonšta, Saša Najbr, Tom Beníšek

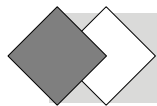

SUDOKU

2	6			4		1	5	
8	3		9	6		2		
	4	9	2	7			6	
	9	5	1		7	3	2	6
			4	3		7		5
	7	8		2	6	9	4	
9		4	6	1	8	5		7
1	8	3	7		4		9	2
7	5	6		9		4	1	

	2	4	6	1		8	9	
7	1		9	3	4		2	
6	3		2	5		1	4	
8		3	7		9		5	
	7	1	3			9		6
9		2			6	3		4
3	8	7	5			4		2
	4	5			2	7	3	
2	9	6	4	7	3	5	1	

GLOSA PŘED 17. LISTOPADEM

Zpráva v Československé televizi 17. 11. 1989: „V Protivanově byla dnes ráno naměřena přízemní teplota minus 20 stupňů C.“

Tak se nám blíží 17. listopad, 35. výročí „sametové revoluce“. Mnozí z nás se obávají, že se nám ty ideály z listopadu 89 nějak vytrácejí. Říkalo se, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí. Žel nezměly. Lež je v naší společnosti téměř běžná a nenávist rozděluje společnost až hanba. Postupně přicházíme o svobody, jež jsme až doposud považovali za samozřejmé. Svobodu názorů, svobodu slova, a hlavně svobodu žít beze strachu. Bojíme se války, epidemie, migrace, terorismu, chudoby a budoucnosti jako takové. Je smutné, že k tomu je zde politika jedné jediné pravdy a vše ostatní je špatné. Média nás za hlasitého pokřiku přesvědčují, koho máme milovat a koho nenávidět. Mnozí z nás první pohled musí být každému zřejmé, kdo je padouch a kdo pro změnu hrdina. Vládní politici nás zatahují do války, a ještě si přisvojili právo rozhodovat o tom, jaký na to máme mít jediný správný názor, a pokud si dovolíte říkat něco jiného, štvou na vás udavače, ženou vás před soud a vyhazují z práce. Prostě: „Kdo nejde s námi, jde proti nám a s takovými zatočíme pěkně po bolševicku!“ Jsme svědky trapného nálepkování politických a názorových oponentů. Za minulého režimu to byli ztroskotanci a zaprodanci, dnes jsou to chcimiři a dezoláti. Fašistický ministr říšské propagandy Joseph Goebbels ve své době prohlásil: „Pokud chcete lidi donutit, aby souhlasili s válkou, musíte lidi, kteří jsou proti válce, označit jako zrádce národa.“ V poslední době už zase justice poklonkuje politice. Budeme opět trestáni za svoje politické názory? Začínám mít obavu z toho, abych v blízké budoucnosti nemusel vyplňovat kádrový dotazník o kladném vztahu k liberálně demokratickému zřízení. Lidé si začínají dávat pozor na to, co, kdy a kde mohou říci nebo napsat. Už zase se jinak mluví doma a jinak na veřejnosti. A tak zbývá jenom tichý povzdech. V dnešním světě, který ztratil odvahu nazývat věci pravými jmény, je možné doslova všechno. Již dlouho je zřejmé, že náš sen z roku 1989 má k dnešní realitě velmi daleko. A to nemluvíme o tom, že z cen energií, potravin, vody, bydlení, benzínu...se nám protáčí panenky. Drahé je „fšecko“. Máme drahé potraviny a zcela nejvyšší pokles reálných mezd. Jsme v hluboké krizi ekonomické a morální. Politici nás stále „oblubují“, ale jejich lžím už lidé nevěří. S letošní příležitostí 17. listopadu 1989 bude možné spojit poměrně zá-

sadní otázky. Žijí v nás a s námi ještě opravdu politické a společenské ideály sametové revoluce? Nezměnil se už svět? Tleskal by kdokoli na Václavském náměstí něčemu takovému, co se dnes děje, co zažívají obyčejní lidé? Neměli by se vládní příkazovači a jejich přísluhovači stydět a raději na Národní třídu nechodit? Neměli by také konečně odložit ty svoje žlutomodré brýle? Kdy skončí ty jejich nápady a rozhodnutí typu „odvolávám, co jsem odvolal, a slibuji, co jsem slíbil“? Kdo ví, kdy zas bude další listopad??

Přál bych si, aby se slova J. A. Komenského konečně stala skutečností: „Věřím, že vláda věcí Tvých k Tobě se zase navrátí, ó lide český.“ (Tento citát Komenského je na soše Mistra Jana Husa na Staroměstském náměstí v Praze). Jsme přece svobodní občané České republiky a máme rádi skutečnou demokracii. Tedy vládu lidu, a pro lid. Mnozí by si měli zapsat, že „demos“ znamená lid, ne lůza, a „kratos“ znamená vláda. Také máte ten dojem, že v naší zemi již téměř o ničem nerozhodujeme? Zamysleme se nad tím, co je potřeba udělat, abychom my, čeští občané, znovu rozhodovali o své zemi a aby nám naše země znovu patřila!! „A takhle my si tu žijeme. Jen jsme vytáhli hlavu z moskevské řiti, už se dereme do jině.“

K 35. výročí „sametu“ bych chtěl také připomenout mnohými opomíjenou skutečnost, že 17. listopad má pro Českou republiku a její historii dvojí význam. Kromě takzvané sametové revoluce a dekonstrukce komunistického režimu v roce 1989 je toto datum z pohledu naší historie důležité i při vzpomínce na rok 1939. Mezinárodní den studentstva, který připadá právě na sedmáctý listopad, je připomínkou tragických událostí, k nimž došlo v období od 28. října do 17. listopadu 1939 v tehdejší Protektorátě Čechy a Morava.

Při ohlédnutí za oslavami 17. listopadu v posledních letech musím konstatovat, že mi začínají připadat jako kolovrátek, kdy na Národní třídě, v televizi a v rádiu je slyšet víc „keců“ než dříve o VŘSR. Slyším a čtu jen formulky a nacičené fráze, které nemají s naším skutečným životem nic společného. Podle vyjadřování některých „přemoudrých“ politiků a aktivistů, kteří se rádi zahalují vlajkami cizích států, to vypadá, že „před rokem 1989 jsme zde žili na stromech a dolů slézali jen v okamžiku, kdy jsme šli stát frontu na banány.“ Já v souvislosti s tímto svátkem vždy medituji a přemýšlím, zda už skutečně „zloba, závist, zášť a svár pominuly.“ Paní Marta Kubišová by měla letos 17. listopadu při zpěvu své „Modlitby“ pořádně přidat na

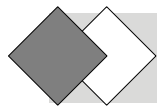
hlase. Trefně to vyjádřil písničkář pan Josef Fousek. Cituji: „...Nebudu vám, lidi, lhát, věřil jsem, že Čechy změní sedmnáctý listopad. Že tu bude spravedlnost, pokora a morálka...LIDI, já jsem větší blbec nežli víla Amálka.“

Také jsem vždy překvapen, kolik lidí si hraje na hrdiny třicet a více let po „revoluci.“ Najednou se „vyrojilo“ množství novodobých hrdinů. Všichni byli 17. listopadu 1989 na Albertově, všichni byli na Národní třídě. Lidé, kteří tam tenkrát skutečně byli, musejí zírat s otevřenými ústy, kdo všechno si ten den přisvojuje. Ti, co dnes obrazejí dějiny, kácejí pomníky a dehonestují opravdové hrdiny, se chovají tak, jak ten jeden pologramotný politruk ze Švandrlíkových Černých baronů se svým výrokem: „O tom, kdo je hrdina a co je správné, rozhodujeme my, strana!“ Pokud jsme si něco v 89. roce vyzvonili, pak pravdu a lásku v žádném případě. Pouze „pravdu“ pro namyšlené a sebestředné křiklouny a samozvané elity a mlčení pro racionálně myslící lidi.

Pro mě hrdinou 17. listopadu, kterého bych si měl připomínat, tito samozvaní hrdinové nejsou. Ale pro mě hrdinové 17. listopadu jsou ti z roku 1939, na které se poslední roky nějak zapomíná. Moc mě mrzí, že při vzpomínkových akcích k 17. listopadu nikde neslyším jejich jména. Je jich devět a chtěl bych je připomenout: Josef Adamec, Jan Černý, Marek Frauwirth, Jaroslav Klíma, Bedřich Koula, Josef Matoušek, František Skorkovský, Václav Šafránek a Jan Weinert. A k tomu ještě 1200 studentů, kteří byli v listopadu 1939, po pohřbu Jana Opletala, Němci zatčeni, zmláceni a poté převezeni do německého koncentračního tábora Sachsenhausen-Oranienburg. Těch devět výše uvedených bylo popraveno, a to je to, o čem by se mělo tento památný den také mluvit. Jejich hrdinství nesmí být znevažováno, nesmí být zapomenuto a musí se připomínat.

Jeden politický komentátor před časem napsal: „17. listopad 1989 byl jen přirozený vývoj toho, že v celé Evropě padaly komunistické režimy jeden za druhým. Spadl by tedy stejně i u nás, možná o týden dřív, možná o týden později.“ Plně s jeho názorem souhlasím, a proto výrazné postavy sametové revoluce, včetně pana prezidenta Václava Havla, mám v úctě až za těmi devíti popravenými plus těmi 1200 studenty. Měli bychom si připomínat nejen 17. listopad 1989, ale také 1939 a jeho hrdiny, kteří trpěli a někteří z nich i zemřeli. Doufejme, že letos v listopadu se na ně nezapomene!!!

PhDr. Ladislav Kejík,
ředitel školy v.v

ŠŤASTNÁ GENERACE

„Nezapomeňte, zrodili jste se vstříc svobodě!“

Často kolem sebe slyšíme poznámky starších: „Proč pořád čumíš do toho mobilu?“ A rovněž odpovědi mladých: „Já se nudím, co mám dělat? Tak pro mě něco vymyslete!“

O tom, a jiných problémech, jsme také besedovali na našem srpnovém setkání spolužáků ročníku 1941. Shodli jsme se na tom, že dnešní mladí představují digitální generaci. Na rozdíl od nás perfektně ovládají moderní technologie a mají pocit, že rozumějí všemu. Bezmezně věří v to, že moderní technologie spasí svět.

Naše generace narozená v letech II. světové války se v dětství nenudila. Sbírali jsme známky, fotky, nálepky z krabiček zápalek, vlastníma rukama vyráběli papírové a dřevěné hračky a věčně lítali bez dozoru na kole. Pomáhali jsme rodičům v domácnosti, pracovali na zahradě, na poli, v lese, krmili domácí zvířata, pásli krávy, kozy, housata, asistovali při domácích zabíjačkách atd. Hodně jsme četli „Rodokapsy“ a indiánky Karla Maye, díla českých klasiků, rádi poslouchali historky vyprávěné prarodiči a také nedělní rozhlasové pohádky a hry. Jsme generace, která trávila veškerý volný čas venku, v přírodě, v lese, na hřišti, u rybníka. Abychom si hráli, vystačili jsme si sami. Hřiště bylo všude. Na louce, na ulici, na dvoře, na zahradě. V zimě jsme sáňkovali a lyžovali na každém kopečku, bruslili a hráli hokej na zamrzlém rybníku. Měli jsme svou partu kamarádů, se kterou jsme se kaž-

dý den scházeli a naše rodiče se nebáli, že se „pozabíjíme“. Z různých šrámů, modřin a boulí si nikdo nic nedělal a rodiče je absolutně přehlíželi. Les byl naše nejmilejší místo. Hráli jsme si na indiány, válku, nosili domů dříví, stavěli lesní úkryty z větví, vyráběli různé dřevěné zbraně, organizovali a realizovali bojové války s jinými partami. Přímou do pusy jsme sbírali maliny, jahody, ostružiny, borůvky a vodu pili z potoka a z lesních hřidel. Chodili jsme chytat ryby, raky, sbírali houby, koupali se v potoce u mlýna, v dolním rybníku, v Oboře a na Padělkách a po večerech dělali za humny táboráky.

Naše generace se setkala s řemesly, která už dávno zanikla. Byli to zejména „dráteníci“ ze Slovenska. Obtěžkaní drobnými výrobky, plechem a drátem procházeli vesnicí. Hbitě a levně sdrátovali puklé hliněné nádoby, zaletovali děravé hrnce, prodávali pastičky na myši a jiné drobnosti. Dále to byli „vápeníci“. Přijížděli s povozem s vysokými postranicemi a dováželi lidem nehašené vápno. Do Protivanova jezdili vápeníci ze Šošůvky. Každoročně do obce přijel se svým povozem také „brusič“. Opravoval deštníky, brousil nože, nůžky aj. Občas se objevili návštěvníci, kteří nebyli přijímáni obyvatelstvem s potěšením. Byli to kočující cikáni. Sotva se k nám jejich vozy dokodrcaly, už jsme s tou neblahou novinou utíkali domů. Komory se zamykaly, slepice a husy sháněly domů za plot a všichni měli přísný zákaz nikomu neotvírat. Cikáni se utábořili za dědinou, a tak jak se objevili, tak zase zmizeli.

Velkou radost jsme mívali z příjezdu komediantů s pimprlaty, kteří svoje loutková představení provozovali v hostinci „U Luňáčků“, a také z vyhrávání kapely pana Koláře všem protivánovským Josefům, z každoročního běhání za odvedenci, kteří chodili vesnicí v doprovodu hudby, z vánočního koledování, velikonočního „šmigrusu“, z tradičního kácení máje a z veřejných vystoupení členů Sokola a Orla.

Naše generace poslouchala rodiče, učitele a starší na slovo. Museli jsme umět násobilku a vyjmenovaná slova, jako když bičem mrská. Nikdo neznal výrazy jako dyslexie, diskalkulie aj. Rodiče se netrášili strachem, jestli náhodou nebudeme opožděni ve vývoji. Do školy nás nikdo nedoprovázel, byli jsme vzdělaní a vychovaní. Pozdravit, poprosit, poděkovat... patřilo k pravidlům slušnosti. Když jsme něco provedli, dostali jsme „výprask“ a nikdo to neřešil. To díky rodičům jsme slušní lidé a dětství jsme prožili bez nálepek ADHD, bez psychologů, nářků a nudných přednášek o tom, co bychom měli a neměli.

Vzpomínky z dětství a celého života jsme uzavřeli konstatováním, že my děti, které se narodily ve válečných letech, jsme prožily nádherné a šťastné dětství a v současnosti prožíváme spokojené a šťastné stáří. Jsme šťastná generace, která se nikdy nevrátí. Generace skromných a nenáročných, z všechno vděčných. Generace, která nemusela bojovat proti „klimatické změně.“ V létě bylo teplo a v zimě zima. Každoročně jsme měli ve škole uhelné prázdniny, protože venkovní

teploty klesaly pod mínus 25 stupňů. Generace, která se nemusela zabývat genderovým šílenstvím a požadavky sexuálních menšin. Pro nás základem společnosti byla a je rodina, muž-žena, otec-matka-děti.

Naše generace končí svou životní pout v bláznivém světě. Ve světě, kdy mluvit na rovinu už není žádoucí, ale nevhodné. Ve světě, kdy lež jako způsob života nahradila pravdu. Ve světě vládnoucích elit, které chtějí zmanipulovat lidi ke svému prospěchu. Ve světě, kde fakta přestala existovat. Lidé se neshodnou ani na počtu pohlaví-prý je to věc názoru. Ve světě, který je svědkem morálního a kulturního úpadku Západu (viz zahájení letošních olympijských her v Paříži). „Západ je dnes zvrácenou společností fascinovanou hnusem a sexuálními úchytkami. Společností, která nenávidí kořeny, ze kterých vyrostla.“ Někteří politici pořád opakují,

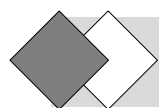
že patříme na Západ. Nevíme jak vy, ale naše generace na takový Západ patřit nechce. Chceme být občany hrdého a suverénního státu, který bude svobodně a sám rozhodovat o své budoucnosti. Jsme Češi a patříme k České republice, ve které chceme spokojeně žít, dodržovat tradice a kulturu našich předků.

Někteří čtenáři, zejména ti mladší, si asi říkají: „No co, sešlo se pár senilních babek a dědků, kteří si nostalgicky zavzpomínali na staré časy.“ Ano, třeba v tom našem setkání a vzpomínání bylo trochu nostalgie. Ta však byla doplňována osobními názory, a to na základě dlouholetých zkušeností, které jsme v průběhu života získali. Nelze žít jen pro budoucnost, jsme povinováni svým mrtvým nést jejich odkazy dál tím, že jim porozumíme. Jsme tu, abychom nesli lidství jako náš základní smysl.

Zdravíme vás všechny, kteří stejně jako my svou dobu prožili v radosti a bez následků. A z té radosti a prožitků čerpáme doteď. Vzpomínky nám nikdo nevezme. Byli jsme a zůstali šťastnou generací. Škoda, že se nám to mládí nevrátí. Nenecháme se však odkopnout na vedlejší kolej, abychom jenom dožívali.

P.S. Autoři tohoto příspěvku jsou na fotografii na str. 15.

Sedící zleva: Libuše Trnečková (Vybíhalová), Marie Kamená (Kopecká), Drahomíra Nejedlá (Kopecká), Božena Kopecká (Dvořáková). Stojící: Alois Šustr, Marie Dřímálová (Kejřková), Alena Jančatová (Kolářová), Josef Nejedlý, Ladislav Kejř (samostatně vpravo Karel Kopecký).

POVĚZ MI POVĚST

Vážení čtenáři, dnes se s bájemi posuneme o kousek dál, až do Konice. Jejich nejznámější pověst se jmenuje O zvonovém lese. Že Vám to něco připomíná? Ano, my máme pověst o zvonové studni, Koničáci o lese. Přčtete si ji sami.

O ZVONOVÉM LESE U KONICE

K silnici od Konice k Jevíčku přiléhají z obou stran stráně, porostlé krásnými lesy jehličnatými. Jednomu z těch lesů na kopci říkají „Zvonový les“. Jaký je původ tohoto jména? Vypravuje se o něm pověst, že na místě, kde nyní zelený les stojí na kopci, bylo před dávnými časy město. Výstavné bylo, věže se tam nad domy zvedaly, hradby pevné je obklopovaly. Bylo to bohaté město, zámožní lidé ho obývali, chudiny tam nebylo. Uprostřed rozlehlého náměstí stál krásný kostel s věží nejvyšší z celého města. Když se rozezvučely zvony na věži toho kostela, táhly se jejich kovové hlasy nad městem a daleko široko do okolí jako krásná hudba. A nejkrásnější hlas měl zvon, který byl ulitý ze stříbra.

V tom městě měli lidé zlaté časy. Kupci a kramáři tam byli, kteří obchodem doma i v cizině bohatli, řemesla tam kvetla, dovední řemeslníci známi byli v širém okolí, práce měli dostatek a veliké výděvky. Všude ve městě bylo bohatství vidět.

Ale bohatství přivádí rozmařilost a pýchu. A tak se v tom městě rozmohl prostopášný

život. Lidé si libovali v radovánkách, divokých zábavách, utráceli mnoho peněz, zapomínali znenáhla na to, jak byli pilní a přičinliví. Přišel-li někdo cizí do města, podivil se i zhrozil, jak tam lidé žijí. Hospod tam byl nadbytek, ze všech zněla hudba, zpěv i křik, opíjeli se tam, hráli karty o veliké peníze a rvali se. Byla to učiněná poušť.

Žebráci, kteří táhli ode vsi ke vsi, od města k městu, přicházeli i do tohoto bohatého města. A všelijak se jim tam vedlo. Někdy byli hojně obdarováni, jindy byli od prahů odháňeni, lidé jim spílali, mrzákům se vysmívali, štváli na ně psi a měli z toho krutou zábavu. Konečně to došlo tak daleko, že městská rada dala strážcům v městských branách rozkaz, aby žádného žebračka do města nepouštěli, aby obyvatelé nebyli žebrotou obtěžováni. Jednoho dne k večeru k bráně toho města přišel stařeček, šedivý žebřák. Stáří mu na týle sedělo, hřbet mu ohýbalo, chůzi měl vratkou, opíral se o hůl a bílá hlava se mu třásla slabostí. Nikdy před tím v té krajině nebyl. Viděl však výstavné město a myslel si, že si tam na živobytí něco vyžebřá a najde snad i nocleh. Slyšel z okolí, jaké to ve městě je, jaký hříšný život tam panuje, ale nechtěl tomu věřit. Strážce v městské bráně mu zastoupily cestu. Žebřák stál smutný, udivený a nechtěl věřit tomu, že by měli lidé ve městě tak tvrdé srdce, že by nuzným odepírali al-

mužnu. V té chvíli se blízko ve městě ozvala hudba a zpěv. Žebřák uslyšel, jak je tam vesele a rozhořčil se na tím. Ale co dělat? Obrátil se a odcházel z města pryč. Sotva poodešel pár kroků, ozval se z kostelní věže stříbrný zvon. Zvonil klekání. Žebřák se zastavil, sepnal ruce a modlil se. Ale k dojemnému hlasu zvonu se bez ustání přidávaly hlučné zvuky hudby a hulákový zpěv z města. Nad takovou hříšností, že chvíle modlitby je tak bezbožně rušena, žebřák ustrnul. Věřil teď všemu, co zlého slyšel o městě, pozvedl ruku a svolal na město kletbu. „Bodejž se to hnízdo hříchu na místě do země propadne!“ zvolal žebřák.

V tom okamžení se ozval hromový rachot, až žebřák leknutím klesl k zemi a omdlel. Když se za nějakou chvíli vzpamatoval a zvedl hlavu, hleděl s úžasem před sebe. Město neviděl. Na jeho místě se rozprostírala holá pláň. Město se vskutku propadlo do země. Kolem bylo ticho, jen žebřákovi se zdálo, že odkudsi z hlubin země slyší krásný, ale smutný hlas stříbrného zvonu.

Po letech na tom místě, kde stávalo bohaté město, vyrostl les a lidé mu dali jméno Zvonový. Jednou v roce, v den té zkázy města, zní lesem smutný hlas zvonu. Ale není každému dáno jej slyšet. To jen nevinné dítě, které tam sbírá klesti, jej uslyší. Nikdo jiný.

(podle textu WENIG,

A. Moravskoslezské pověsti, Praha, 1999)

INZERCE

Sběratel s více než 30letou praxí, koupí a bezplatně ohodnotí starožitnosti všeho druhu, např: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další starožitnosti. Platím vždy hotově na místě. Nejlepší ceny od sběratele! **Kontakt: 728 109 626.**

UVEDE

KOMEDII
DAVIDA NAVRÁTILA

nevěra ve stádiu přípravy

vstupné
dobrovolné

MĚSTO VELKÉ OPATOVICE

OBEC CHORNICE

občerstvení
zajištěno

KDY: SOBOTA 12.10. **KDE:** SOKOLOVNA
V 18 HODIN PROTIVANOV

Městys Protivanov Vás srdečně
zve na divadelní hru
českého velikána Jára Cimrmana
v podání okrouhleckého spolku **VOKO**

AKT

hra se zpěvy a tanci

Představení se uskuteční
v sobotu 9. listopadu 2024
od 18:00 hodin
v sále sokolovny v Protivanově

Ustupné dobrovolné.

Hrají: Milan Havlíček, Luboš Horák, Jan Kříž,
Petr Havlíček, Marek Tichý